

WESTERSCHIELDE BAAARZEN

Zeebaars is *pound for pound* de hardst knokkende sportvis van de Noordzee. De snoeharde aanbeten en explosieve runs zijn voor Joep Steijns de redenen dat hij al acht jaar lang veel tijd en energie in deze visserij steekt. Zijn werkterrein is de Westerschelde, een dankzij de steeds veranderende omstandigheden bijzonder uitdagend water.

TEKST: JOEP STEIJNS > BEELD: SANDER BOER

De Westerschelde is geen gemakkelijk water. Dit estuarium is drukbevaren, kent flinke getijdenstromingen, een gevarieerde oeverzone en steeds veranderende omstandigheden. De vaargeul in de monding van de Schelde moet immers op diepte blijven voor de gigantische containerschepen die de haven van Antwerpen aandoen. Een stek die het ene jaar mooie vissen produceert, kan het jaar daarop zomaar zijn volgestort met zand door een baggerschip. Daardoor loopt er een hele andere stroming dan voorheen, waardoor de aasvis is verdwenen en ook de zeebaars foetsie is. Honkvast op één stek blijven hangen werkt hier doorgaans niet. Je zal veel tijd moeten investeren in het zoeken naar plekken die je een zilveren stekel kunnen opleveren. Bijvoorbeeld brede oesterbanken die onderlopen

bij hoogwater, oude strekdammen die volledig onder water staan (ook bij laagwater) of oude oeverbeschoeiingen. Het is een speurtocht die wordt gekenmerkt door het spreekwoord vallen en opstaan, maar ik houd wel van een beetje uitdaging.

PIONIEREN

De geijkte paden bewandelen is sowieso niet mijn ding. In het verleden ging ik nog wel eens naar de bekende plekken toe waar je de auto kunt parkeren en direct kunt vissen, maar daar ben ik vrij snel vanaf gestapt. Ik kies liever mijn eigen weg bij het wadend vissen op zeebaars. Lekker alleen staan vissen geeft een groter gevoel van vrijheid dan achteraan te sluiten in de rij. Dit pionieren kost je wel leergeld in de vorm van kunstaas. De baarzen van de Westerschelde tref je doorgaans op en rondom de bodem aan, dus die dien je in kaart te brengen. Je kunt het enigszins vergelijken met een blinde die met behulp van zijn geleidestok de omgeving verkent. De stok is dan in mijn geval een hengel in combinatie met een jigkop en soft plastic. Hardbaits komen bij mij namelijk bijna niet aan de speld. Op de snelstromende stekken die ik bevis verliest een plug al heel snel zijn actie. De eb- en vloedstroom op de Westerschelde kan echt kneiterhard zijn.

WEEDLESS

Om het materiaalverlies binnen de perken te houden, vis ik veel met shads die een *weedless* design hebben. Hierbij zit de haak verborgen in de soepele body van het kunstaas – de haak komt 'los' bij een aanbeet, zodat je deze kunt verzilveren – en zit je minder snel vast aan obstakels op de bodem. Dit maakt het mogelijk om ook op de 'vuile' (maar niet zelden visrijke) stekken met steentort en oesterbanken te vissen. Daar komt het weedless design pas echt tot zijn recht: weedless is stoneless. Het grote voordeel van dit type shads is dat je effectiever vist. Je bent minder tijd kwijt aan het opnieuw leggen van knopen en hebt meer netto vistijd. Een goede tweede zijn zandaalimitaties. De spiering is immers de favoriete snack van veel roofvissen. De fraaie zwemactie van dit zachte kunstaas is wat de zeebaars over de streep trekt. Hoewel ik meer waarde hecht aan actie >>

>> SAFETY FIRST!

Je eigen veiligheid is altijd belangrijker dan het vangen van vis. Houd daarom altijd je omgeving in de gaten en let scherp op de scheepvaart. Vis je wadend en zie je een groot containerschip aankomen? Ga dan tijdig het water uit. Je zal de eerste niet zijn die wordt verrast door een hekgolf en onvrijwillig gaat zwemmen. Riskeer nooit en te nimmer je leven voor een vis!

'DE WESTERSCHELDE IS GEEN MAKKELIJK WATER WAARDOOR IEDERE VIS – GROOT OF KLEIN – ALS EEN BELONING VOELT'

'Bewandel niet de geijkte paden, maar kies je eigen weg en stekken'

dan aan kleur, betrap ik mezelf erop dat ik in het door- gaans vrij troebele water van de Westerschelde vrijwel altijd met wit en fluo geel kleuren vis. Van andere locals weet ik dat ze graag met de kleur roze vissen.

DOORZETTEN

Bezint eer ge begint. Dit motto is van toepassing op de zeebaarsvisserij, want het is er een voor doorzetters en niet voor eendagsvliegen. Zeker in het begin zijn blanks eerder regel dan uitzondering. Mijn advies voor de *newbies* is om een stek te kiezen waar de stroming mooi langs of over een obstakel (strekdam, steenstort, oesterbank, palenhoofd, etc.) loopt. Geef deze plek een sessie of vijf de volledige aandacht op verschillende momenten van het getij. Probeer daarbij vooral sessies in de ochtend- en avonduren te vissen. Dit zijn doorgaans de tijden waarop de zeebaars het meest actief is en je

een grotere kans maakt om er een te haken. Ga eerst aan de slag met wat goedkoper kunstaa's – verspelen hoort er helaas af en toe bij – om de stek goed in kaart te brengen. Leveren je inspanningen niet het gewenste resultaat op? Verkas dan naar een andere spot en herhaal daar de hiervoor geschetste procedure. In het andere geval ben je spekkoper en heb je er een stek bij voor in je portfolio.

MEMORABEL

In de loop der jaren doe je de nodige ervaring op die zich vroeg of laat uitbetaalt. Zo ging mijn zeebaarsseizoen dit jaar flitsend van start. Vanaf het begin ving ik heel aardig mijn visje, met als hoogtepunt een weekend begin juni. In twee korte sessies pakte ik toen een tachtiger en een zeventiger – dat was echt genieten geblazen! Dit succes is lastig te verklaren. Was het de

verminderde commerciële visserijdruk als gevolg van het coronavirus? De aanhoudende droogte, waardoor het Scheldewater veel helderder was dan voorheen? Het recordaantal zonne-uren in april? Of een combinatie van al deze factoren? Wie het weet mag het zeggen. Wat in ieder geval helpt is dat je door de jaren heen een neusje krijgt voor wanneer het wel eens goed zou kunnen zijn – dit is een kwestie van je momenten kiezen. Dan spoed ik me (weer of geen weer) naar de waterkant, waar anderen wellicht kiezen voor een plek op de bank bij de verwarming met een goede bak koffie. Maak je als startend zeebaarsvisser je vlieguren, dan kun je na verloop van tijd met meer ervaring op zak vaker korte, doch effectieve sessies vissen. Zoals gezegd is het een kwestie van de nodige tijd en energie investeren, maar dat betaalt zich vroeg of laat uit in de vorm van prachtig zilver.

JAPAN

Voor mijn zeebaarsmateriaal kijk ik graag over de grens – naar Japan om precies te zijn. Zeebaarsvissen is bijzonder populair in het land van de rijzende zon. Het aanbod van high end materiaal is dan ook gigantisch, net als de concurrentie tussen de verschillende merken. Het resultaat is dat ze in Japan naar mijn mening nog voorlopen op Europa waar het design en de kwaliteit van de materialen (hengels, molens, lijnen en kunstaa's) betreft.

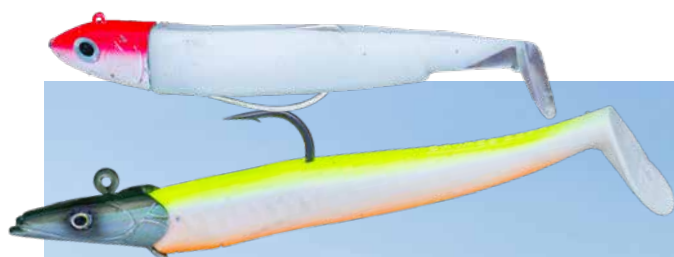
Die invloeden zie je ook terug in het materiaal waar ik mee vis. Zo zijn mijn molens steevast van Daiwa (3000 serie) en vis ik met hengels van Tailwalk en Major Craft (lengte: 270 tot 290 cm, werpgewicht: tot 35 gr). Gedurende een zeebaarsseizoen sloop ik best wat materiaal. Dit vanwege het feit dat ik een hoop uren maak en veel van mijn gear eis. Dan moet het dus ook goed spul zijn – en daar ben ik ook bereid voor te betalen.

Het zeebaarsvissen zit hier ook in de lift en de Europese merken zijn inmiddels bezig met een inhaalslag. Het kunstaa's van Fiiish hoeft geen verdere uitleg, maar het Britse submerk HTO brengt bijvoorbeeld ook een aantal mooie zeebaarsproducten uit. Een recente ontdekking zijn de waterdichte vistasen van het hier nog vrij onbekende Franse merk HPA – die kan ik echt aanbevelen. Het online speuren naar dit soort producten is een soort van een hobby binnen de hobby geworden.

YouTube

Check voor meer tips het **Zeebaars ABC van Joep** op YouTube (**Water Wolves Fishing Crew**). Deze video is speciaal gemaakt voor de startende zeebaarsvisser.

Brede oesterbanken die bij hoogwater onderlopen zijn potentiële hotspots.